

Memòria obligada i obligatòria

Quan el papa Francesc ens diu que vol una Església pobra entre els pobres, ens està demanant amb urgència una presència real, efectiva i afectiva que porti a una transformació d'aquelles persones i entitats que poden ajudar a superar aquesta crisi

05 abril, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

En el moment de la seva elecció com a Bisbe de Roma i Successor de Pere, el papa Francesc va escoltar d'un cardenal amic aquest humil suggeriment que el va portar a elegir el nom del pobre d'Assís: «No t'oblidis dels pobres!» Aquest és un pensament ben arrelat en la mentalitat dels primers cristians com ho demostra el que Pau diu a la comunitat de Galàcia: «Només ens van demanar que ens recordéssim dels seus pobres, cosa que he procurat fer amb tot l'interès» (Ga 2,10). El pitjor que ens pot passar és que ens acostumen a no pensar-

hi.

La insensibilitat social ens porta a crear un món fictici que oblida la realitat, i la realitat és dura, la que sabem perquè interessa que la coneguem, i la que no sabem perquè interessa massa que la ignorem. Un món d'interessos econòmics i de poder maneja els fils d'una informació que diu només el que li interessa. Al món hi ha drames humans oblidats que no interessen perquè no se'n pot treure cap benefici econòmic.

Quan el papa Francesc ens diu que vol una Església pobra entre els pobres, ens està demanant amb urgència una presència real, efectiva i afectiva que porti a una transformació d'aquelles persones i entitats que poden ajudar a superar aquesta crisi inacabable. Aquesta Església, la nostra, juntament amb molts homes i dones de bona voluntat, és la que treballa a favor dels immigrants i vol rebre els refugiats que estan demanant acollida en el moment en què són expulsats de les nostres fronteres. A la generositat de l'oferta se li impedeix respondre al clam angoixós de la demanda.

El pobre, per servir-lo, primer ha de ser estimat, reconegut en la seva dignitat, ja que és a ell que Déu atorga la seva primera misericòrdia. Cal intensificar la pregària perquè els cors endurits dels qui tenen la responsabilitat de les decisions sobre els qui fugen de la fam, de la violència i de la injustícia, s'ablaneixin i siguin capaços de crear i afavorir l'acollida i la integració dels qui tenen la mateixa dignitat que qualsevol de nosaltres.

Sebastià Taltavull Anglada

Bisbe auxiliar de Barcelona